

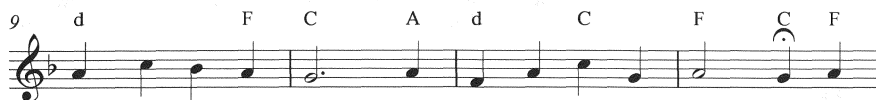
sł. G. Tersteegen

1. Już czas się pu - ścić w dro - gę, wie - czor - ny pa - da zmrok, tu
 2. Swe ser - ca pię - knie zdob - cie, nie strój - cie do - mów, ciał; miesz -
 3. Iść mu - sim jak piel - grzy - mi, jak ci - chy, bied - ny lud. Kto
 4. Piel - grzy - mka już się koń - czy, wy - trwa - jmy kró - tki czas! Piel -

1. ze - wsząd si - ły wro - gie cza - tu - ją na nasz krok. Niech
 2. ka - nia tu nie rób - cie, bo w nie - bie jest wasz dział. Po
 3. zby - tniałgnie do zie - mi, u - tru - dnia so - bie chód. Kto
 4. grzy - mka już się koń - czy, w swój dom Pan wo - ła nas. Tam

1. nam nie brak - nie sił w tej dro - dze do wiecz - no - ści, Pan
 2. szcze - ściu spa - da cios, niech piel - grzym się u - ni - ża, niech
 3. chce, niech bie - dzi się, my wi - kłać się nie chce - my, na
 4. po - kój bę - dzie dan, gdy w gó - rze się zej - dzie - my, u

1. si - ły da w peł - no - ści, by ko - niec do - bry był.
 2. się nie lę - ka krzy - ża, wnet skoń - czy się ten los.
 3. ma - łym prze - sta - je - my, gdy Pan do chwa - ły zwie.
 4. Oj - ca od - po - cznie - my - O, co za bło - gi stan!